

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel, 16.12.2024
C(2024) 8996 final

Ulkoministeri Elina Valtonen
Ulkoministeriö
Merikasarmi, PL 176
00023 Valtioneuvosto
Suomi

Viite: Ilmoitus 2024/521/FI

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alkoholilain muuttamisesta

Yksityiskohtainen lausunto 9. syyskuuta 2015 annetun direktiivin (EU) 2015/1535 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Rouva ministeri,

Direktiivissä (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ säädettyjen ilmoitusmenettelyjen puitteissa Suomen viranomaiset ilmoittivat komissiolle 18. syyskuuta 2024 luonnoksen **”Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alkoholilain muuttamisesta”** viitenumerolla 2024/521/FI, jäljempänä ’ilmoitettu luonnos’.

Ilmoitusviestin mukaan luonnoksen tavoitteena on muuttaa alkoholilakia siten, että alkoholiyhtiö Alko Oy ja kotimaiset vähittäismyyntiluvalliset toimijat voisivat myydä alkoholijuomia verkossa ja toimittaa alkoholijuomia tiloistaan asiakkaille tai muille vastaanottajille. Näin ollen alkoholijuomia voitaisiin toimittaa ostajalle myös tilaviinien ja käsityöläisolutien vähittäismyyntipaikasta, jos alkoholijuomat täyttävät muihin vähittäiskauppoihin sovellettavat vahvuusraajat (8,0 %). Ilmoitetun luonnoksen mukaan muutokset pantaisiin täytäntöön varmistaen samalla ikärajavalvonta. Laki tulisi voimaan 1. tammikuuta 2025.

Ilmoitetun luonnoksen tarkastelun perusteella komissio on antanut seuraavan yksityiskohtaisen lausunnon.

Alkoholilain 3 § sisältää alkoholijuoman vähittäismyyntin määritelmän, jota muutetaan ilmoitetulla luonnoksella siten, että määritelmään sisällytetään tapaukset, joissa *”alkoholijuoma luovutetaan kotimaan vähittäismyyntistä tai alkoholiyhtiöstä suoraan alkoholijuoman ostajalle, toimitusluvan haltijalle tai toimitusluvan haltijan järjestämän*

¹() Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

toimituksen suorittavalle alkoholijuoman toimittajalle toimitettavaksi ostajalle tai muulle vastaanottajalle”.

Ilmoitetun luonnoksen 5 §:ssä todetaan nimenomaisesti, että *alkoholijuomia ei saa valmistaa, myydä eikä toimittaa kotimaan vähittäismyyntistä tai alkoholiyhtiöstä ilman lupaa.*

Ilmoitetun luonnoksen 17 §:ssä säädetään muun muassa seuraavaa: *[t]ilaviinin ja käsityöläisölun vähittäismyyntilupa koskee vähittäismyyntiä yhden vähittäismyyntipaikan sisätiloissa tai luovutusta alkoholijuoman toimitukseen luvassa määritellyistä vähittäismyyntipaikan noutopisteistä ja se myönnetään kyseisten alkoholijuomien valmistajalle sen maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetussa rakennuksessa sijaitsevan valmistuspaikan, jossa alkoholijuoman käyminen on tapahtunut, yhteyteen tai välittömään läheisyyteen. Vähittäismyyntipaikassa saadaan myydä myös 1 momentissa tarkoitettuja alkoholijuomia.*

Ilmoitetun luonnoksen 17 a §:ssä säädetään edellytyksistä, joiden täyttyessä alkoholijuomien **toimituslupa** myönnetään. Lisäksi siinä todetaan, että lupaviranomainen saa määrätä toimituslupaun lisäehtoja ja -rajoituksia.

Ilmoitetun luonnoksen 35 §:n mukaan *”(v)ähittäismyyjän tulee voida jälkikäteen todentaa alkoholijuoman toimituksen suorittavan toimitusluvanhaltijan nimi sekä lupanumero”.*

Verkko-ostosten osalta 35 §:ssä todetaan, että *”[v]ähittäismyyjän ja alkoholiyhtiön on varmistettava verkko-oston yhteydessä vahvalla sähköisellä tunnistamisella, että ostaja ei ole alle 18-vuotias eikä väkevien alkoholijuomien verkko-oston yhteydessä alle 20-vuotias”* (alleviivaus lisätty).

Ilmoitetun luonnoksen 35 a §:ssä säädetään alkoholijuomien toimituksesta. Nimittäin siinä säädetään, että *”[a]lcoholijuomien toimitus toimitusluvalla on sallittua vain, jos alkoholijuoma on ostettu ja noudettu kotimaan vähittäismyyntistä tai alkoholiyhtiöstä. Alkoholijuoman toimittaja saa luovuttaa ostajalle tai muulle vastaanottajalle vain sellaisia alkoholijuomia, joita toimitukseen luovuttaneella vähittäismyyntiluvanhaltijalla ja alkoholiyhtiöllä on vähittäismyyntiluvan tai lain nojalla oikeus myydä.”* Luonnoksen 35 a §:ssä täsmennetään lisäksi, että vastaanottajan ikä tarkastettaisiin todennettavasti alkoholijuomien *”luovuttamisen yhteydessä”*. Lisäksi tiedot todennettavasta tarkastuksesta säilytettäisiin luvanhaltijan rekisterissä kahden vuoden ajan. Tästä seuraa, että alkoholijuoman ostajan todennettava tarkastaminen kuuluu toimitusluvan saaneelle henkilölle/yritykselle eikä vähittäismyyjälle. Toimituksesta vastaavat henkilöt tarvitsisivat ilmoitetulla luonnoksella muutetun 57 §:n mukaan *”toimituspassin”*, joka osoittaa tuntemuksen alkoholilain toimitusta koskevista säännöksistä ja toimitusta koskevista ohjeista. Luonnoksen 58 §:ssä kuvataan tarkemmin, miten tällainen passi saadaan.

Luonnoksen 40 §:ssä säädetään lisäksi seuraavaa: *”Alkoholijuoman toimituksen ostaja on velvollinen todistamaan ikänsä ennen alkoholijuoman ostamista. Jos alkoholijuoman osto tapahtuu etäyhteyden välityksellä, on alkoholijuoman ostaja velvollinen todistamaan ikänsä vahvan sähköisen tunnistautumisen avulla. Alkoholijuoman toimituksen vastaanottaja on lisäksi velvollinen todistamaan ikänsä 1 momentissa tarkoitettulla asiakirjalla alkoholijuoman toimittavalle henkilölle.”* (alleviivaus lisätty).

SEUT 34 artikla

Komissio toteaa, että verkosta ostettujen alkoholijuomien toimitusjärjestelmä, joka kuuluu kyseisten toimituslupien piiriin, ei kuulu yhdenmukaistettujen EU:n sääntöjen piiriin, minkä vuoksi sitä olisi arvioitava tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien SEUT-sopimuksen 34–36 artiklan perusteella.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 34 artiklassa kielletään määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet jäsenvaltioiden välillä.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 34 artiklassa määrätty tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltö koskee kaikkia jäsenvaltioiden toimenpiteitä, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa unionin sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti.⁽²⁾ SEUT 34 artiklassa tarkoitettuja tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä ovat jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet, joilla on tarkoituksena tai seurauksena kohdella epäedullisemmin toisista jäsenvaltioista tuotavia tuotteita, toimenpiteitä, joilla asetetaan tavaroille edellytyksiä, jotka näiden tavaroiden on täytettävä, vaikka niitä sovellettaisiin erotuksetta kaikkiin tavaroihin, sekä kaikki muut toimenpiteet, jotka estävät muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden pääsyn jäsenvaltion markkinoille.⁽³⁾

Yhteisöjen tuomioistuin on myös todennut, että tiettyjä myyntijärjestelyjä rajoittavien tai ne kieltävien kansallisten säännösten soveltaminen muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden välistä kauppaa asiassa Dassonville annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla suoraan tai välillisesti, tosiasiallisesti tai mahdollisesti, jos niitä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion alueella toimiviin toimijoihin ja jos niillä on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti sama vaikutus sekä kotimaisten tuotteiden että muista jäsenvaltioista maahantuotujen tuotteiden markkinointiin.⁽⁴⁾ Näin on siksi, että tällaisten säädösten soveltaminen sellaisten toisesta jäsenvaltiosta tuotujen tuotteiden myyntiin, jotka ovat tämän valtion oikeussääntöjen mukaisia, on omiaan estämään näiden tuotteiden markkinoille pääsyä tai rajoittamaan sitä enemmän kuin kotimaisten tuotteiden markkinoille pääsyä. On siis tutkittava, onko kyseinen kansallinen lainsäädäntö mainittujen kahden edellytyksen mukainen eli sovelletaanko sitä kaikkiin asianomaisiin valtion alueella toimintaansa harjoittaviin toimijoihin ja vaikuttaako se niin oikeudellisesti kuin tosiasiallisestikin samalla tavoin kansallisten tuotteiden ja muista jäsenvaltiosta peräisin olevien tuotteiden kauppaan.

Komissio on havainnut tiettyjä seikkoja, jotka herättävät huolta ilmoitetun luonnoksen SEUT-sopimuksen 34 artiklan mukaisuudesta. Komissio esittää epäilyjä erityisesti siitä, koskeeko ilmoitetun luonnoksen 5 §:ssä kuvattu 35 §:n mukainen toimituslupavaatimus myös toimittajia, jotka kuljettavat alkoholijuomia Suomessa asuvan kuluttajan verkosta ostamina muiden jäsenvaltioiden toiminnanharjoittajien puolesta. Tässä tapauksessa vaikuttaa siltä, että Suomi asettaa Suomen vähittäismyynti- ja toimituslupavaatimukset kaikille toimijoille, jotka haluavat myydä alkoholijuomia verkossa suomalaisille kuluttajille, myös muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille toiminnanharjoittajille.

Tällaisella säännöllä asetettaisiin vaatimuksia muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille toimijoille, ja se olisi SEUT 34 artiklan vastainen tuonnin määrällinen rajoitus tai

² () Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11.7.1974, Dassonville, C-8/74, EU:C:1974:82, 5 kohta.

³ () Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.2.2009, komissio v. Italia, C-110/05, EU:C:2009:66, 37 kohta.

⁴ () Yhdistetyt asiat C-267/91 ja C-268/91, Keck ja Mithouard, [1993] ECLI:EU:C:1993:905, 16 kohta.

vaikutukseltaan vastaava toimenpide, koska se voi tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa jäsenvaltioiden välistä tuontia suoraan tai välillisesti. Tuomioistuin vahvisti asiassa *Visnapuu* antamansa tuomion 108 kohdassa, että ”*pääasiassa kyseessä olevan kaltaista jäsenvaltion säännöstöä – jonka mukaan myyjä, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, tarvitsee vähittäismyyntiluvan voidakseen tuoda alkoholijuomia vähittäismyyntiin ensin mainitussa jäsenvaltiossa asuville kuluttajille tilanteessa, jossa myyjä huolehtii kyseisten juomien kuljetuksesta tai antaa sen kolmannen tehtäväksi – on pidettävä SEUT 34 artiklassa tarkoitettuna tuonnin määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä.*” (lihavointi lisätty) ⁽⁵⁾.

SEUT 36 artikla

Kansalliset toimenpiteet, jotka ovat määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä, voidaan katsoa perustelluksi jonkin SEUT-sopimuksen 36 artiklassa luetellun yleistä etua koskevan syyn tai unionin tuomioistuimen tunnustaman pakottavan vaatimuksen takia. Kummassakin tapauksessa rajoituksen on oltava sellainen, että sillä voidaan taata sillä tavoiteltujen päämäärien toteuttaminen, eikä sillä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen näiden päämäärien saavuttamiseksi. ⁽⁶⁾ Todistustaakka siitä, että tällaiset toimenpiteet ovat perusteltavissa, on asianomaisella jäsenvaltiolla.⁽⁷⁾ SEUT 36 artikla on poikkeus tavaroiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa koskevasta perussäännöstä, ja sitä on tulkittava suppeasti.⁽⁸⁾

Unionin tuomioistuin totesi asiassa *Visnapuu*, että Alkon monopolia koskeva poikkeus, jota kyseisessä asiassa arvioitiin, ”*voisi johtaa kotimaisen tuotannon suojelemiseen [...]. Tällaisen vaikutuksen olemassaolo ei kuitenkaan riitä päätelmään, jonka mukaan kansanterveyttä ja yleistä järjestystä koskevien syiden, joihin Suomen viranomaiset ovat vedonneet, varsinainen tarkoitus on sivuutettu ja niitä käytetään siten, että muista jäsenvaltioista peräisin olevia tavaroita syrjitään tai että tiettyä kotimaista tuotantoa välillisesti suojellaan SEUT 36 artiklassa.*” (alleviivaus lisätty). Tuomioistuin lisäsi lisäksi, että ”*jäsenvaltioiden asiana on päättää siitä tasosta, jolla ne aikovat suojella kansanterveyttä, ja siitä tavasta, jolla kyseinen taso on saavutettava. Koska tämä taso voi vaihdella jäsenvaltiosta toiseen, jäsenvaltioille on tältä osin myönnettävä harkintavaltaa.*”⁽⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että ”*[e]nnakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on arvioida kaikkien asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen – joihin kuuluu muun muassa se, että kotimainen tuotanto, jonka hyväksi kyseistä poikkeusta sovelletaan, on luonteeltaan rajallista, perinteistä ja käsiteollista, kuten Suomen hallitus on todennut unionin tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa – perusteella, onko kansanterveyttä ja yleistä järjestystä koskevien syiden, joihin Suomen viranomaiset ovat vedonneet, varsinainen tarkoitus sivuutettu ja käytetäänkö niitä siten, että muista jäsenvaltioista peräisin olevia tavaroita syrjitään tai että tiettyä kotimaista tuotantoa välillisesti suojellaan SEUT 36 artiklassa tarkoitetulla tavalla.*” ⁽¹⁰⁾

⁵ () Unionin tuomioistuimen tuomio 12.11.2015, *Visnapuu*, C-198/14, ECLI:EU:C:2015:751, 97 kohta.

⁶ () Tuomiot asioissa C-150/11 komissio v. Belgia, 53 kohta, ja C-198/14, *Visnapuu*, 110 kohta.

⁷ () Tuomio asiassa C-286/07, komissio v. Luxemburg, 37 kohta.

⁸ () Tuomio 10.1.1985, *Leclerc v Au blé vert*, C-229/83, EU:C:1985:1, 30 kohta. Tuomio 11.9.2008, komissio v Saksa, C-141/07, EU:C:2008:492, 50 kohta. Tuomio 9.12.2010, *Humanplasma*, C-421/09, EU:C:2010:760, 38 kohta.

⁹ () Unionin tuomioistuimen tuomio 12.11.2015, *Visnapuu*, C-198/14, ECLI:EU:C:2015:751, 118 kohta.

¹⁰ () Unionin tuomioistuimen tuomio 12.11.2015, *Visnapuu*, C-198/14, ECLI:EU:C:2015:751, 97 kohta.

Näin ollen unionin tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lupajärjestelmän ei katsottu *itsessään* olevan ristiriidassa EU:n lainsäädännön kanssa. Suomen korkein oikeus totesi myöhemmin, että toimenpide oli perusteltu SEUT-sopimuksen 36 artiklan nojalla, koska poikkeusta sovellettiin hyvin **pienessä mittakaavassa** ja myynti oli **tuotantopaikkaan sidottu**.⁽¹¹⁾

Kuten Suomen viranomaiset ovat perustellusti todenneet ilmoitetun luonnoksen sivulla 13, Alkon monopoliin myönnetyn poikkeuksen laajentaminen siten, että tilaviinien ja käsityöläisolutien toimittaminen näiden vähittäismyyntipaikasta ostajalle/vastaanottajalle sallittaisiin ilmoitetun luonnoksen 17 §:n mukaisesti, merkitsee kuitenkin sitä, että tuomioistuimen perusteluja ja erityisesti Suomen korkeimman oikeuden perusteluja, joiden mukaan myynti olisi sidottu valmistuspaikkaan, ei voitaisi enää soveltaa, jos ne hyväksyttäisiin. Verkkomyynti ja suorat toimitukset kuluttajille tarkoittaisivat sitä, että myynti ei olisi enää sidoksissa valmistuspaikkaan. Tämä uhkaa myös lisätä poikkeuksen soveltamisen laajuutta Suomessa ja samalla panna täytäntöön verkossa myytävien ja muista jäsenvaltioista kuljetettavien juomien toimitusrajoituksia (ilman oikeudellista perustetta), jotka saattavat jäädä sen ulkopuolelle, mitä SEUT-sopimuksen 36 artiklan nojalla voidaan perustella, kun otetaan huomioon ihmisten terveyden ja elämän suojaamista koskeva tavoite vähentämällä kulutetun alkoholin määrää.

Etämyynti muista jäsenvaltioista

Kuten edellä on jo mainittu, komission suurin huolenaihe on lupajärjestelmän syrjivä vaikutus, joka sillä olisi muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin toimijoihin, jotka haluavat tarjota alkoholijuomia kuluttajille Suomessa. Komissio on jo korostanut, että Suomen lainsäädännön mukaisen rajat ylittävän etämyynnin laillisuuteen liittyvä monitulkintaisuus sekä ilmoitetussa luonnoksessa esitettyjen lupavaatimusten kyseenalainen sovellettavuus muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden harjoittamaan rajat ylittävään etämyyntiin ja alkoholijuomien jakeluun suomalaisille kuluttajille merkitsisi itsessään SEUT-sopimuksen 34–36 artiklan rikkomista.

Näihin näkökohtiin liittyvän oikeudellisen epävarmuuden jatkuminen vahvistetaan ilmoitetun luonnoksen sivulla 13, jossa todetaan, että Suomessa **”oikeustila on nimittäin epäselvä sen suhteen, onko ulkomaisilla toimijoilla oikeus myydä alkoholijuomia Suomeen vai ei.”** Yhtäältä voimassa olevan alkoholilain 32 §:ssä todetaan, että **”alkoholijuomia saa tuoda maahan ilman erillistä maahantuontilupaa omaa käyttöä varten sekä kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen. Kaupallisessa tai muussa elinkeinotarkoituksessa enemmän kuin 2,8 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältäviä alkoholijuomia käyttävä tarvitsee kuitenkin maahan tuotavan alkoholijuoman osalta toimintaansa tämän lain mukaisen luvan.”**

Toisaalta sivulla 14 todetaan, että **”[p]ääministeri Petteri Orpon hallitusohjelmassa on etämyyntiä koskeva kirjaus. Hallitusohjelman mukaan selkiytetään vallitseva epäselvä tulkinta yksiselitteiseksi siten, että suomalaisilla on oikeus ostaa etämyyntimenettelyn kautta alkoholia toisissa EU-maissa toimivilta yrityksiltä. Ulkomailta tapahtuvan etämyynnin selkeyttämistä koskevat säännökset tullaan antamaan erillisellä hallituksen esityksellä.**

¹¹ () ECLI:FI:KKO:2018:49, 28.6.2018 saatavilla osoitteessa [KKO:2018:49 - HD-prejudikat - FINLEX](#)
[®](#)

Komissio panee merkille Suomen viranomaisten vastauksen lisätietopyyntöön, joka koskee ilmoitusta 2024/387/FI ilmoitetun luonnoksen aiemmasta versiosta, mikä näyttää viittaavan siihen, että ilmoitetussa luonnoksessa kuvattua ja säänneltyä toimituslupavaatimusta ei sovelleta sellaisten alkoholijuomien toimittamiseen muista jäsenvaltioista, jotka Suomessa asuvat kuluttajat ovat ostaneet verkosta. Oikeusvarmuuden ja avoimuuden takaamiseksi myyjille ja toimitusta harjoittaville toimijoille tämä olisi ilmaistava selvästi ilmoitetussa luonnoksessa.

Sovellettavan EU:n lainsäädännön osalta unionin tuomioistuin on selventänyt tuomiossa *Ker-Optika* (44 kohta), että kansallista toimenpidettä, joka kohdistuu tavaroiden myyntijärjestelyyn, joka toteutetaan internetissä ja toimittamalla tavarat kuluttajan kotiosoitteeseen, on tutkittava ainoastaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien sääntöjen kannalta, eli näin ollen SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan kannalta. Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että alkoholijuomien rajat ylittävän etämyynnin kieltäminen veisi muista jäsenvaltioista peräisin olevilta elinkeinonharjoittajilta erityisen tehokkaan tavan myydä näitä tuotteita ja estäisi siten merkittävästi näiden elinkeinonharjoittajien pääsyä Suomen markkinoille. Kun otetaan huomioon Suomessa tällä hetkellä vallitseva epävarmuus, ilmoitetussa luonnoksessa kyseenalaistetaan koko lupajärjestelmän ja erityisesti ehdotetun toimituslupan oikeasuhteisuus, joka vaikuttaa suhteettomalta, epä johdonmukaiselta ja mahdollisesti syrjivältä siltä osin kuin se ohjaisi kysyntää aiemmin mainittuihin paikallisiin tuotteisiin. Kotimaan etämyyntiä koskevan oikeudellisen tilanteen selkeyttäminen ja rajat ylittävän etämyynnin jättäminen lailliselle harmaalle alueelle, vaikka viitataan tulevaisuudessa annettavaan selvitykseen, näyttäisi asettavan ainakin väliaikaisesti kotimaiset tuotteet (ja jopa valmistajat tilaviinien ja käsityöläisolutien osalta) edullisempaan asemaan ulkomaisiin tuotteisiin verrattuna ja ohjaavan kysyntää niihin. Sen vuoksi vaikuttaa perusteettomalta ja mahdollisesti syrjivältä lykätä ulkomailta tapahtuvan etämyynnin oikeudellisen aseman selventämistä samalla kun vahvistetaan selkeä järjestelmä kotimaisten vähittäismyyjien verkkomyynnille ja toimituksille.

Ilmoitetulla luonnoksella lisättäisiin itse asiassa oikeudellista epävarmuutta, joka liittyy muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden harjoittamaan etämyyntiin, ja annettaisiin samalla selvästi kotimaisille talouden toimijoille mahdollisuus myydä alkoholijuomia kotiinkuljetuksella. Koska kotimaiset vähittäiskauppiat (mukaan lukien alkoholilain 3 §:ssä tarkoitetut maatilaviinien ja käsityöläisolutien valmistajat) voisivat myydä etänä ja toimittaa tuotteitaan kotimaisille kuluttajille, ilmoitettu luonnos vaikuttaisi olevan SEUT-sopimuksen 34 ja 36 artiklan vastainen.

Edellä mainituista syistä komissio antaa direktiivin (EU) 2015/1535 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yksityiskohtaisen lausunnon, jonka mukaan alkoholilaki, sellaisena kuin se on muutettuna ilmoitetulla luonnoksella, ei olisi yhteensopiva, jos se hyväksyttäisiin ottamatta asianmukaisesti huomioon edellä esitettyjä huomautuksia.

Komissio muistuttaa Suomen viranomaisia siitä, että direktiivin (EU) 2015/1535 6 artiklan 2 kohdan mukaan yksityiskohtaisen lausunnon antaminen velvoittaa kyseisen teknistä määräystä koskevan ehdotuksen laatineen jäsenvaltion lykkäämään sen hyväksymistä kuudella kuukaudella sen ilmoittamisesta. Määräaika päättyy siten 19 päivänä maaliskuuta 2025.

Komissio kiinnittää edelleen Suomen viranomaisten huomion siihen seikkaan, että edellä mainitun säännöksen mukaisesti yksityiskohtaisen lausunnon vastaanottava jäsenvaltio

on velvollinen ilmoittamaan komissiolle toimenpiteistä, joihin se aikoo lausunnon tuloksena ryhtyä.

Komissio muistuttaa, että kun lopullinen teksti on hyväksytty, se on toimitettava komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Mikäli Suomen hallitus ei noudata direktiivissä (EU) 2015/1535 säädettyjä velvoitteita tai mikäli teknisen määräyksen luonnoksen teksti vahvistetaan ilman, että edellä mainitut huomautukset on otettu huomioon, tai siten, että teksti on muutoin Euroopan unionin lainsäädännön vastainen, komissio voi käynnistää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisen rikkomusmenettelyn.

Kunnioittaen,

komission puolesta

Stéphane Séjourné
Johtava varapuheenjohtaja

